

РЕШЕНИЕ

№ 2286

гр. София, 08.04.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 8 състав,
в публично заседание на 12.03.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Деница Митрова

при участието на секретаря Елеонора Стоянова, като разгледа дело номер **7659** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 124, ал.1 от Закона за държавния служител (ЗДСл) във връзка с чл. 145 и сл. от Административно процесуалния кодекс (АПК). Образувано е по жалба вх. № 19030 от 09.08.2012 г. по описа на Административен съд – София град и вх. № СЧР – 1936 – 14 – 116 от 01.08.2012 г. по описа на МРРБ, ДНСК, подадена от инж. Б. Ф. Б., ЕГН [ЕГН], жив. [населено място], [улица] срещу Заповед № РД – 16 – 217 от 25.06.2012 г., издадена от главния секретар на Дирекция за национален строителен контрол, с която на му е наложено дисциплинарно наказание “забележка”.

В жалбата е посочено, че оспореният административен акт е издаден в нарушение на материалния закон, тъй като в него не е посочено конкретното служебно задължение, което е нарушил. Твърди се, че оспорената заповед не отговаря на изискванията описани в чл. 97, ал.1, т.5 от ЗДСл, който изисква актът да бъде мотивиран с конкретните служебни задължения, които са били виновно нарушени. Не на последно място се инвокират доводи, че заповедта е издадена в противоречие на чл. 94, ал.1, предл. 1 от ЗДСЛ, защото дисциплинарното му наказание е наложено слез като са изтекли повече от два месеца от откриване на нарушението. В хода на съдебното производство жалбоподателят редовно призован не се явява и не се представлява.

Ответникът – главният секретар на ДНСК, редовно призован не се явява, представлява се от юрк. Х., който оспорва жалбата като неоснователна и недоказана и представя писмено становище.

Съдът, след като прецени събраните по делото доказателства, обсъди доводите и възраженията на страните, приема за установено от фактическа страна следното: Между страните не се спори, че в ДНСК с вх. № ВР-5168-08-036/10.05.2012г. е заведен доклад от инж. К. П. - Заместник-началник на ДНСК, инж.Й. О. - началник отдел „Контрол и изпълнение" при ДНСК и инж. Д. Д. - старши инспектор в отдел „Контрол и изпълнение" при ДНСК относно проверка на представените от началниците на РДНСК доклади с приложени констативни протоколи и снимков материал, във връзка със заповед № РД-13-307/20.12.2011 г. на началника на ДНСК по фактическото изпълнение на заповедите за премахване през 2011 г. От този доклад се установява следното: Част „Област М.", т.2 от доклад вх. № ВР-5168-08-036/10.05.2012г. анализира изпълнението на влязла в сила заповед №ДК-02-СЗР-70/21.12.2010г. на началника на РДНСК-Северозападен район, за премахване на незаконен строеж "Пристройка за баня", нахоят се в УПИ Х-120. кн.5 по плана па [населено място]. [община]. В доклада е отбелязано, че във връзка с изпълнението на горе цитираната заповед, на 11.01.2012г. от служители на РДНСК-СЗР е извършена контролна проверка на строежа. Счетено е, че заповедта не е изпълнена, тъй като строежът не е премахнат до кота терен. С констативен протокол от 09.06.2011 г., съставен от инж.А. Н. Д. и инж.Б. Ф. Б., с установено, че строежът е премахнат доброволно. Част "Област М." т.3 от доклад вх. № ВР-5168-08-036/10.05.2012г. анализира изпълнението на влязла в сила заповед №ДК-02-СЗР-105/20.04.2011г. на началника на РДНСК-Северозападен район, за премахване на незаконен строеж "Стопанска постройка", нахоящ се в поземлен имот /ПИ/ №094072 от землището на [населено място]. м.,Ш.", Община-М.. В доклада е отбелязано, че относно изпълнението на заповедта на 11.01.2012г. от служители на РДНСК-СЗР е извършена контролна проверка на местостроежа. Видно от приложения снимков материал, заповедта е изпълнена частично, т.с. строежът не е премахнат до кота терен-останала е бетонова площадка на ниво терен . С констативен протокол от 17.06.2011 г. подписан от инж.А. Н. Д. и инж. Б. Ф. Б., е установено, че строежът е премахнат доброволно.

Въз основа на изложените обстоятелства в т.2 и т.3, част "Област М." от доклад вх. №ВР-5168~08-036/10.05.2012г., със заповед № РД – 16 – 147 от 30.05.2012 г. на началника на ДНСК е образувано дисциплинарно производство срещу инж. Б. Ф. Б., на длъжност старши инспектор в РО НСК М. към РДПСК - СЗР, за неизпълнение на служебните задължения.

На основание чл. 93 ал.1 от Закона за държавния служител (ЗДСл) със заповед № РД-16-147/30.05.2012г. на началника на ДНСК от служителя са изискани писмени обяснения, представени от инж.Б. в ДНСК с вх. №СЧР-1936-10-095/08.06.2012г. Със заповед № РД-16-195/12.06.2012г. на началника на ДНСК, на основание чл. 93 ал.1 от ЗДСл. на служителя е наредено да се яви на 18.06.2012г. в 10,00 часа, за да бъде изслушан, като даде устни обяснения по образуваното дисциплинарно производство. От проведеното изслушване е съставен протокол от 18.06.2012г.

След извършен анализ на събраните в хода на дисциплинарното производство писмени и гласни доказателства, ответникът по делото е приел, че ииж. Б., на длъжност старши инспектор в РО НСК М. РДНСК СЗР, на 09.06.2011г. на местонахождението на незаконен строеж "Пристройка за баня" в УПИ Х-120, кв.5 по плана на [населено място], [община], е извършил виновно дисциплинарно нарушение на основание чл.89, ал.2, т.1 от ЗДСл. Не е изпълнил служебните си

задължения по чл.21. ал.1 от ЗДСл. и от длъжностната си характеристика. С невярното констатиране на състоянието на незаконния строеж не са осъществени дейностите на регионалния отдел „Национален строителен контрол” при упражняване на държавния контрол по устройство на територията, и е възпрепятствано фактическото изпълнение на влязъл в сила административен акт на орган на ДНСК. С непремахването на строежа не е изпълнено задължението на жалбоподателя за осъществяване на действия по контрол на административен акт.

На базата на така описаните фактически установявания ответникът по делото на основание чл. 89, ал.1 във връзка с чл. 89, ал.2, т.1 чл. 90, ал.1, т.1 от ЗДСл, е наложил дисциплинарно наказание на инж. Б. Ф. Б. „забележка”.

В хода на съдебното производство като писмени доказателства са приети представените с жалбата и административната преписка документи, както и допълнително изисканите от съда – Заповед № РД – 17 – 0999 от 18.08.2011 г. на главния секретар на ДНСК за ползване на платен годишен отпуск; заповед № РД – 17 – 0396 от 03.05.2011 г. на главния секретар на ДНСК за ползване на платен годишен отпуск; заповед за назначаване на Дисциплинарния съвет на ДНСК № РД – 13 – 309 от 06.07.2010 г.; заповед за назначаване на нов редовен член на Дисциплинарния съвет № РД – 13 – 109 от 30.05.2011 г. и заповед № ДК – 02 – СЗР – 105 от 20.04.2011 г. на началника на РДНСК Северозападен район.

При така установената фактическа обстановка Административен съд – София град направи следните правно изводи:

Видно от датата постановена върху оспорената заповед, същата е връчена на адресата си на 23.07.2012 г., лично. Жалбата срещу нея е подадена на 31.07.2012 г., видно от пощенското клеймо на приложения към нея плик, поради което е спазен 14 дневния срок и от легитимирано лице, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество е ОСНОВАТЕЛНА.

Съгласно чл. 168, ал.1 от АПК съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основание по чл. 146 АПК, а именно: дали актът е издаден от компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са административно – производствените правила и материално – правните разпоредби по издаването му, съобразен ли е актът с целта на закона.

Видно от съдържанието на заповедта, на жалбоподателя е вменено извършването на дисциплинарно нарушение „неизпълнение на служебните задължения” - чл. 89, ал. 2, т. 1 ЗДСл. Служебните задължения, които не са изпълнени от държавния служител, в качеството му на старши инспектор в РО „НСК” - М., според дисциплинарно наказващия орган (както вече се каза по-горе) се изразява в това, че е подписал констативен протокол на 09.06.2011 г., в който е документирал, че заповедта за премахване на незаконния строеж „пристройка за баня” е изпълнена доброволно, но контролиращите органи са установили, че строежът не бил премахнат до кота „терен”, тъй като са премахнати ограждащите стени, без колоните и пояса. В писмените си обяснения в хода на дисциплинарното производство жалбоподателят се е позовал на даденото определение в § 1 ДР на Наредба № 13 от 23.07.2001 г. за принудителното изпълнение на заповеди за премахване на незаконни строежи или части от тях от органите на Дирекцията за национален строителен контрол. Според дефиницията: „Премахване на незаконен строеж” представлява разрушаването му до кота терен и/или до състояние негоден за ползване при спазване нормите по противопожарна безопасност, хигиена и безопасност на труда”. Заявил е и поддържа, че след като е

видял в какво състояние се намира пристройката е приел, според собственото си разбиране, че строежът е негоден за ползване по предназначение – за баня, и затова е записал, че заповедта за премахването му е изпълнена доброволно. Съдът споделя това становище, имайки предвид цитираното определение и началното предназначение на постройката. Несъмнено, без наличие на преграждащи стени същата не е годна за ползване като баня. Обстоятелството, че подписаната от жалбоподателя констатация за доброволно изпълнение за заповедта за премахване на пристройката за баня не съответства на констатацията, направена от контролиращите и отразена в протокола от 11.01.2012 г. не означава, че Б. е извършил дисциплинарното нарушение „неизпълнение на служебните задължения“. Неговата констатация, предвид фактическото състояние на постройката отразява субективната му преценка. Ответникът, в обжалваната заповед не е изложил мотиви, защо не приема защитната теза на служителя, респ., защо според него е правилна констатацията на контролиращите, че „строежът съществува на място“ и дали тя съответства на понятието за строеж (§ 5, т. 38 ДР ЗУТ). Съображенията в този смисъл, изложени от юрисконсулта в писмената защита не може да заместят липсата на такива в заповедта.

От друга страна, неоснователно жалбоподателят счита, че не е тежало върху него задължението да осъществява контрол върху изпълнението на административни актове, защото основните му задължения (т. 1) са формулирани в длъжностната характеристика обобщаващо и всеобхватно.

Начинът, по който държавният служител дължи да изпълнява служебните си задължения е дефиниран в чл. 21, ал. 1 ЗДСл. така: Държавният служител е длъжен да изпълнява задълженията си точно, добросъвестно и безпристрастно в съответствие със законите на страната и Устройствения правилник на съответната администрация. Конкретните му задължения се определят с длъжностната характеристика (ал. 2 на чл. 21). За да ангажира дисциплинарна отговорност на държавния служител за извършено нарушение „неизпълнение на служебни задължения“, наказващият административен орган следва да установи и докаже, че служителят не е изпълнявал задълженията си точно, добросъвестно и безпристрастно и/или изпълнението му не съответства на законите и на Устройствения правилник. Доказването на всяко едно от тези деяния е свързано задължително с ясното и конкретно посочване на това, какво е било длъжимото точно, добросъвестно и безпристрастно поведение, съответно, кои разпоредби е нарушил държавният служител, включително, кои задължения от длъжностната характеристика е пренебрегнал. В процесната заповед това не е направено. Касае се за несъобразяване от страна на ответника с изискванията за форма на административния акт (чл. 97, ал. 1, т.4, т. 5 ЗДСл.).

Отделно от гореизложеното, Съдът държи да отбележи, че дисциплинарното наказание е наложено в рамките на определения с нормата на чл. 94, ал. 1 ЗДСл. срокове и възраженията на оспорващия за обратното са неоснователни. По отношение на ответника нарушението следва да се счита за открито в момента, в който началникът на ДНСК е бил сезиран с доклада, обобщаващ резултатите от контролните проверки и това е датата 10.05.2012 г. Процесната заповед е издадена на 25.06.2012 г. Към датата на издаването ѝ не е бил изтекъл и едногодишният срок от извършване на нарушението, ако бъде прието, че такова е извършено на датата на съставяне на протокола от 09.06.2011 г. Това е така, защото се доказва и не бе оспорено, че жалбоподателят е ползвал общо двадесет дни платен годишен отпуск. В този случай,

съгласно разпоредбата на ал. 3, чл. 94 ЗДСл. определените в ал. 1 срокове не текат.

В заключение, оспореният административен акт е издаден в резултат на неправилно прилагане на материалноправните норми на чл. 89, ал. 2, т. 1 и чл. 21, ал. 1 ЗДСл., понеже дефинираното деяние, извършено според наказващия орган от страна на жалбоподателя, не представлява неизпълнение на служебни задължения. Заповедта не съдържа мотиви относно обстоятелствата, изброени изчерпателно в чл. 97, ал. 1, т.4, т. 5 ЗДСл. и въведени като задължителни реквизити на акта, с който се налага дисциплинарно наказание. Наличието на тези пороци обуславя отмяна на процесната заповед, като неправилна и незаконосъобразна.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал.2, предл. 2 от АПК, Административен съд – София град, I отделение, 8 – ми състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Заповед № РД – 16 – 217 от 25.06.2012 г., издадена от главния секретар на Дирекция за национален строителен контрол, с която на държавния служител инж. Б. Ф. Б. е наложено дисциплинарно наказание “забележка”.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд в 14 – дневен срок от съобщението на страните и получаването на препис от съдебния акт.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: